

ובאינון חבלים דצווחת בהון, אתערת שבועין סנהדרין
דלעילא, עד דיתער קול דילה עד יהנ"ה, ומיד
(תהלים כט) קול יי' יחולל אילות, דאינון מארי מתניתין,
(תהלים מה) בתולות אחריה רעותיה, פלהון יהון לון חיל
פיולדה ממש, בדחקין, דדחקא לון שעתא, בכמה נשיכין
דיצר הרע, דתויא דנשיף לון בכמה דחקין.

במהווא זמנא אתפתחת לאולדא משיחא, בגין חבלים
ודוחקים דצדיקים, ומארי מדות, ומארי רזין
דאורייתא, מארי בושת ועונה, מארי יראה ואהבה, מארי
חסד, אנשי חיל יראי אלהים, אנשי אמת, שונאי בצע,
דדחקא לון שעתא. והאי הוא דאוקמוה מארי מתניתין,
דו שבן דוד בא, אנשי חיל יסובבו מעיר לעיר ולא
יחוננו, ויראי חטא ומאסו, וחכמת סופרים תסרח, ותהי
האמת נעדרת, והגפן תתן פריה, והיין ביוקר.

ומאינון קלין דיהיבת, דאינון שבועין, לקבל שבועין
תיבין דינגד יי' ביום צרה, אתפתחת רחמה,
דאיהי תרין, כלילא מתרין ביתין, לאולדא תרין משיחין,
ואעילת רישה בין ברפחא, דאיהו רישא דילה, עמונדא
דאמצעיתא. תרין שוקהא, נצח והוד, תרין נביאים. מתמן
אולידת תרין משיחין. ביהיא זמנא ויחשוף יערות,
יתעבר נחש מעלמא (ע"כ רעיא מהימנא).

תאנא, כאיל תערוג על אפיקי מים, דא כנסת
ישראל. כמה דאת אמר, (תהלים כב)
אילותי לעזרתי חושה. תערוג על אפיקי מים,
ודאי לאשתקיא משקיו דמבועי דנחלא, על
ידי דצדיק. תערוג: כמה דאת אמר, (שיר השירים
ו) לערוגת הבושם, כן נפשי תערוג אליך
אלהים. לאשתקייא מנד, בעלמא דין ובעלמא
דאתי.

מבועי נחלא מאן אינון. מבועא חד לעילא,
דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן

ובאותם חבלים שצועקת בהם,
מתעוררים שבועים סנהדרין
שלמעלה, עד שיתעורר קולה עד
יהנ"ה, ומיד - (תהלים כט) קול ה'
יחולל אילות, שהם בעלי
המשנה, בתולות אחריה רעותיה,
לכלם יהיה חיל פיולדה ממש
בדחקים שהשעה דוחקת אותם
בכמה נשיכות של יצר הרע, של
נחש שנושף אותם בכמה דחקים.
באותו זמן נפתחת להוליד את
המשיח, משום החבלים
והדחקים של הצדיקים, ובעלי
מדות ובעלי רזים של התורה,
בעלי בשת ועונה, בעלי יראה
ואהבה, בעלי חסד, אנשי חיל
יראי אלהים, אנשי אמת, שונאי
בצע, שדחקה אותם השעה. וזהו
שבארוה בעלי המשנה, דוד שבן
דוד בא, אנשי חיל יסובבו מעיר
לעיר ולא יחוננו, ויראי חטא
ומאסו, וחכמת סופרים תסרח,
ותהי האמת נעדרת, והגפן תתן
פריה, והיין ביוקר.

ובאותם קולות שהיא נותנת,
שהם שבועים, כנגד שבועים תבות
של יענד ה' ביום צרה, נפתחת
רחמה, שהיא שפיתם, כלולה
משתי ביתיים, להוליד שני
משיחים, ומכניסה את ראשה בין
ברפיה, שהוא הראש שלה,
העמוד האמצעי. שתי שוקיה,
נצח והוד, שני נביאים. משם
מולידה שני משיחים. באותו זמן
ויחשוף יערות, יעבר הנחש
מהעולם. (עד כאן רעיא מהימנא).

למדנו, כאיל תערג על אפיקי
מים - זו כנסת ישראל, כמו
שנאמר אילותי לעזרתי חושה.
תערג על אפיקי מים, ודאי כפי
להשקות מהשקיה של מעינות

להשקות את הגן וגו'. ומתמן נגיד ונפיק, ומשקי גנתא, וכל אינון נחלין,